

enige, og at Spørgsmaalet saa helt maatte tages for paany. Det er Noget, der siges overalt ved Behandlingen af Jernbanelove, at det bliver aldrig til Noget, men det har altid viist sig, at det alligevel er blevet til Noget. Det kan ogsaa gjerne være, at det er Noget, man mere bruger under Forhandlingerne. Til hvende og sidst bliver det dog til Noget. Jeg skal altsaa anbefale, at man vedtager Lovforslaget, som det foreligger fra det andet Thing, og som Udvalget har anbefalet det, men jeg kan ikke godt for Diebliffet gaa nærmere ind paa Betydningen af § 3, end jeg har tilladt mig at gjøre.

Steel: Jeg kan ikke nægte, at Lovforslaget, som det nu foreligger fra det andet Thing, paa ingen Maade fremtræder for mig i en mere tiltalende Form, end da det forlod dette Thing. Ja, jeg kunde næsten fristes til at sige det Modsatte, at det nu foreligger i en mindre tiltalende Form, end da det forlod dette Thing. Som Følge deraf kan jeg ikke forandre det Standpunkt, jeg indtog, da Sagen var til Behandling her, saa meget mindre som jeg er overbevist om, at hverken Egnens berettigede Ønsker eller dens Interesser varetages ved denne Lov. Jeg anser det derfor for min Pligt som Repræsentant for Egnen derovre at stemme imod Lovforslaget og at anbefale Thinget at gjøre det Samme.

Madjen-Mygdal: Jeg kan for en Del være enig med den foregaaende ærede Taler i hans Opfattelse af Lovforslagets Indhold, men kommer dog til et andet Resultat end han. Jeg vil nemlig alligevel nødig være med til at stemme imod Lovforslaget og nødig tilraade det høie Thing at gjøre det Samme. Thinget vil erindre, at jeg og det Mindretal, hvortil jeg hører, for to Aar siden her i Thinget talte for at komme til en anden Retning for den foreslaede Bane. Det vil ogsaa erindres, at vi i Aar have gjort den samme Opfattelse gjældende uden egentlig at stille Forslag. Det er som Følge heraf givet, at vi ikke anse det foreliggende Forslag for at indeholde den heldigste Retning for vedkommende Egn, men da § 3 aabner en Mulighed for en Fortsættelse fra Aalestrup til Viborg, ganske vist en i mine Øjne fjern Mulighed, og da dernæst Beboerne i den paagjældende Egn, som jeg kender meget godt, da de høre til min Valgkreds, sige som saa, at skjøndt de anse Vøgtør—Viborg—Projektet som det heldigste, ville de dog hellere have den nu foreslaede Bane end ingen, kan jeg paa dette Sagens Trin ikke være med til at

stemme imod Lovforslaget, saa meget mindre som baade Folkethinget og den ærede Indenrigsminister saavel som den ærede Ordfører for Udvalget her i Salen ere enige om at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Jeg skal derfor indstændig opfordre og anbefale Thinget her at stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges med 35 Stemmer mod 2.

Første Viceformand (Bloug): Dagsaa dette Lovforslag vil nu blive at tilstille Confeilspræsidenten, da det er særdivgt fra Rigsdagen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Grundafstaaelse ved Udvidelser af Statsbanerne samt om Erstatning af Tab i Anledning af Sneeskærme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Jungerslev): Det Lovforslag, som her fremkommer i en noget sen Time, har foreligget for Rigsdagen omtrent siden Samlingens Begyndelse, og jeg tør sige, at ganske ukjendt for Thingets ærede Medlemmer er det ikke, i alt Fald har jeg for Medlemmer af Jernbaneudvalget og særlig for dets Formand og Ordfører haft Leilighed til at bringe det paa Tale. For at forklare Forholdet turde det være rettest at minde om, hvorledes Forholdet er nu for Statsbanernes Vedkommende med Hensyn til Expropriation til saadanne større Anlæg som dem, der findes hjemlede paa Finantsloven. For mig staar det som lidt mærkeligt, men man har fra gammel Tid aldrig anvendt Expropriationsbestemmelserne efter Fr. af 5te Marts 1845 uden til de store Anlæg, for hvilke man har hjemmel ved Lov, medens man med Hensyn til Anlæg, hvortil der gives Bevilling paa Finantsloven, og som undertiden ere temmelig betydelige, ikke har kunnet expropriere.